

[Ragnhild Andersen.]

hurtigst muligt, og udkastet betyder da for det første også, at alle kommer med, og for det andet højere satser i løbet af de seks år end efter det socialdemokratiske forslag.“

Jeg gør opmærksom på, at man her taler om den socialdemokratiske skitse til en 30 års ordning.

Enhver, der læser en sådan artikel, enhver, som læste den for 2 år siden, måtte få det indtryk, at det virkelig var et brændende ønske hos det radikale parti at få påbegyndt folkepensionen hurtigst muligt. Så meget mere håber jeg, at det radikale parti vil støtte vort forslag. Hvad regeringspartiet angår, gik det jo allerede i april 1953 til valg på folkepensionen, så det må være naturligt at forvente, at socialdemokratiet vil støtte mit partis forslag om en forrykning med disse 6 måneder.

Begrundelsen for mit partis forslag er imidlertid ikke alene, at de to partier selv er gået ind for en tidligere ikrafttræden, nej, begrundelsen er først og fremmest, at den måde, hvorpå folkepensionen træder ud i livet den 1. april, har fremkaldt bekymring og utilfredshed blandt rentemodtagerne, hvor den i virkeligheden skulle fremkalde glæde, fordi der jo skulle være tale om et fremskridt. Den betyder vanskeligheder for rentemodtagerne i stedet for lettelse. Derfor tillod jeg mig at sige ved fremsættelsen af dette lovforslag, at folkepensionen i den skikkelse, den føres ud i livet den 1. april, mere vil føles som en belastning end som en forbedring. Det skyldes først og fremmest, at brændsels-tillægget sammen med de øvrige tillæg er udgået af loven, og at der ikke på samme tid er gennemført økonomiske forbedringer i de første 6 måneder. Sammen med beklædningsstillægget er brændselsstillægget jo gået ind i folkepensionen foruden de 3 engangstillæg.

Jeg skal ikke benægte, at rentemodtagerne den 1. april får en højere pengesum, idet de får den sædvanlige aldersrente plus $\frac{1}{12}$ af de 5 sammenlagte tillæg, som nu er udgået af loven. I stedet for de 208 kr., som en rentemodtager i øjeblikket får i hovedstaden, vil han den 1. april få 266 kr., eller 58 kr. mere. I stedet for de 165 kr., som en gammel rentemodtager ude i

en landkommune får nu, vil han den 1. april få 219 kr., eller 54 kr. mere, om måneden. Et par kroner af denne forhøjelse skyldes selve stigningen i januarpristallet. Jeg vil ikke påstå, at de ældre således får mindre end før, men masser af dem frygter med rette for, at de ud af så små penge ikke selv kan opspare til brændsel, for det er jo et stort beløb, der skal til for at indkøbe de 18 hl koks, de sædvanligvis har fået midt på sommeren; i juli-august har de som regel fået beløbet udbetalt, nu skal de selv opspare det. Med 14 kr. 5 øre i kokspris pr. hl er det mindst 253 kr., de skal spare op til indkøb af de sædvanlige 18 hl koks. Det ville være ulige lettere for dem at klare dette problem, hvis der i det, man kalder folkepensionen, den 1. april ikke alene var en sammenlægning af de hidtil ydede beløb, men også en forhøjelse. Det ville dog give i København 130 kr. mere til en enligstillet og 200 kr. mere til et ægtepar, i købstæderne 167 kr. mere til en enlig og 250 kr. mere til et ægtepar, i landkommunerne 200 kr. mere til en enlig og 300 kr. mere til et ægtepar. Disse penge vil være ikke alene kærkomne, men jeg tror nødvendige til indkøb af brændsel. Mit parti mener, at vi skylder vore ældre at hjælpe dem over disse svære overgangsvanskeligheder, og at den bedste måde at gøre det på ville være at give dem folkepensionen fra 1. april, hvilket jo burde være en naturlig følge af, at folkepensionsskatten og forhøjelsen af invalideforsikringsbidraget træder i kraft den 1. april.

I forbindelse med disse overgangsvanskeligheder er der naturligvis også andre overgangsvanskeligheder, som jeg ikke skal komme ind på i almindelighed, kun vil jeg gerne spørge socialministeren, om han har opmærksomheden henvendt på, at en del invaliderede, der opholder sig på plejehjem, hidtil har fået ikke alene lommepege, men også beklædningshjælp udbetalt. Fremtidig vil vi ikke mere have noget beklædnings-tillæg, og jeg vil gerne have oplyst: hvordan vil det stille sig nu for disse invaliderede? Vil de også fremtidig få den hidtil ydede hjælp til beklædning, eller hvordan har ministeren tænkt sig at sikre, at de ikke stilles dårligere end hidtil?

Hvad angår spørgsmålet om midlerne til gennemførelse af vort forslag om at sætte